

Arbejdernes Andels Boligforening Aarhus
Afd. 12. "Riisvangen II"
1945 til 1995

Program:

17.50 - 18.30

Velkomstglas

18.30

Festmiddag

Under middagen taler af følgende:

Formand Henning Edvardsen

*Hilsen fra hovedforeningen af
hovedbestyrelsesmedlem
Erik Pilgaard*

Kaffe - sange - m.v.

Dans

0.15

Natmad

1.00

Hjemtransport

VED AFD. 12' S JUBILÆUMSFEST PÅ VARNA
den 10. juni 1995.

Mel.: Nu lokker atter de lange veje...

Nu er vi samlet, og vi vil synge
en hyldestsang til afdeling 12.
Den føler slet ikke ald'ren tyngde,
nej, den er med på det raske hold.
Med mænd og koner,
med børn og unge,
plus dem med poter og dem med fjer.
Så hæv kun stemmen og lad den runge,
og glød jer, der kommer meget mer.

Der var engang lige midt i 40'ne,
hvor det var vinter og vådt og koldt.
Lidt trøstesløst, og man frøs om ør'ne,
men godt for os, at humøret holdt.
"En lærke letted" - og solen stråled',
og der kom gang i hver trillebør,
da nabo'n råbte, og unger skråled',
da var vi glade som aldrig før.

Og nu kom fremskridtet for os alle,
vi trængte til det, så det var flot.
Der skete noget, og vi må kalde
den 12'er fin, for den gjord' det godt.
Der var jo vilje til at forbedre,
og det blev gjort sådan år for år.
Lidt ovenpå, så lidt i det nedre,
så ønskehuset med tiden står.

Et hus i Århus var det, vi havde,
det lå på landet, det var et held.
For ligegyldigt i hvilken gade,
så var vi sammen og dog os selv.
De børn, der leged' på "Bøges" marker,
hvor Århus Sporveje er i da',
de foretrak dem for byens parker,
det minde kan ingen fra dem ta'.

Afdeling 12 lå i yderkanten,
det gør den stadig, skønt Århus gror.
Men hvert et hus, tror jeg, er minsandten
ble't helt sit eget, og rundt om bor
det næste led i familierækken,
som overtog det fra mor og far.
Man snakker hyggeligt over hækken,
me'n ven, som man fra sin barndom har.

Så vores afdeling har en chance
for fortsat holdning til "Haveby".
Her er der vist ingen dekadence,
den gamle "Væren" er altid ny.
Må vores 12'er gå støt og rolig
imod de næste halvhundred' år,
skål for "den unge" - og vores bolig,
afdeling 12 her et leve får!!

Thorvald Aagaard.

- 1 Jeg ser de bøgelyse øer ud over havet spredt
så skært og skönt i solen, som aldrig jeg har set,
Jeg véd det, som de ligger dér, så er der kun så kort
fra grænse og til grænse. Men dette land er vort.
- 2 Jeg ser de slægter, som gik hen, mens hundredåret
skred,
som vandt på Kongedybet, som under Dybbøl léd;
de elsked ungt, de drömte langt, de så kun altfor kort,
men frem af dem stod folket. Og dette folk er vort.
- 3 Og derfor böje vi vort sind, hvor vi i verden går,
med længsel mod de strömme, som disse kyster når;
og derfor samle vi hvert navn, som steg af folkets jord,
i dem vor fortid leved, af dem vor fremtid gror.

L. C. Nielsen.

Af »Hundredaaret«. I V. Østergaard: »Vort Folk« II, 1901, og
»Vaardigte« s. 5.

Som: Nys fyldte skön Sired sit attende år.

- 1 Jeg véd, hvor der findes en have så skön,
hvor søen er blå, og hvor skoven er grön,
hvor fuglene bygge i lövhækkens ly
og flyve hver morgen med sang over sky.
- 2 Og midt i den friske og gyngende sø,
dér dukker af dybet den dejligste ø;
og søen af prægtige skibe er fuld
og øen af frugt og af blomster og – guld.
- 3 Dér risler en kilde, dér rinder en å,
og höjene ere så runde og små,
og engen er blød, så det ret er en lyst
at tumle sig dér og få lettet sit bryst.
- 4 Dér danse småpiger med blomster i hat,
– en rød og en hvid har på brystet de sat, –
og drengene lege med harpe og sværd
og syngte så glade om danemænds færd.
- 5 Jeg tror det for vist, at der ej er en plet
på jorden, hvor alt er så blødt og så net,
som haven, hvor øen i søen er lagt;
kom, så skal jeg vise dig hele dens pragt!
- 6 Se ud over dal, over mark, over sund,
så ser du en have med lövsal i lund,
med blomster i enge og sølvspejl i vand,
og haven er Danmark, vort fædreneland.

Mads Hansen.

»En Have (Børneviser)«, fra hans »Sange. Anden Samling«, 1870
(5: decbr. 1869), s. 67.